

3 JUNI 2012 – HEILIGE DRIE-EENHEID

EERSTE LEZING

DEUTERONOMIUM 4, 32-34.39-40

Mozes sprak tot het volk en zei: „Ga de oude tijden maar na die u zijn voorafgegaan vanaf de dag dat God mensen op de aarde schiep. Kijk maar van het ene uiteinde van de hemel tot aan het andere: is er ooit zoiets groots gebeurd of is er ooit iets dergelijks gehoord? Heeft een volk ooit een god uit het vuur horen spreken zoals gij, en daarbij het leven behouden? Of heeft ooit een god gepoogd uit een ander volk u te komen uitkiezen door beproevingen, door tekenen en wonderen, door oorlogen, met sterke hand en opgestoken arm, door grote, schrikwekkende daden, zoals de Heer uw God die voor uw ogen in Egypte heeft verricht?”

„Erken dan heden en prent het in uw hart: de Heer is God in de hemel boven en op de aarde beneden; er is geen ander. Onderhoud zijn voorschriften en geboden die ik u heden geef. Dan zult gij met uw kinderen gelukkig zijn en lang leven op de grond die de Heer uw God u voor altijd schenkt.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 8, 14-17

Broeders en zusters,
Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God. De geest die gij ontvangen hebt, is er niet een van slaafsheid die u opnieuw vrees zou aanjagen. Gij hebt de geest van het kindschap ontvangen die ons doet uitroepen: „Abba, Vader!” De Geest zelf bevestigt het getuigenis van onze geest, dat wij kinderen zijn van God. Maar als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, en wel erfgenamen van God, tezamen met Christus, daar wij delen in zijn lijden om ook te delen in zijn verheerlijking.

EVANGELIE

MATTEUS 28, 16-20

De elf leerlingen begaven zich naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden.

Jezus trad nader en sprak tot hen: „Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

De Mensenzoon is Zoon van GOD

NU WE HET FEEST VAN PINKSTEREN hebben gevierd, worden we uitgenodigd om GOD te danken vanwege de grootsheid van zijn liefde. We doen als het ware een stapje achteruit en we overschouwen alles wat we de laatste tijd hebben doorgevoerd: Asdag, de woestijnperiode van veertig dagen, de Goede Week, de Paaswake en de Paasmorgen, de Paastijd met zijn prachtige lezingen en dan ten slotte de Pinksterdag. Het is een tocht geweest van een goede honderd dagen. En het vergaat ons nu zoals Mozes, toen hij aan het einde was gekomen van de lange reis. Hij besteeg de berg Nebo en schouwde het beloofde land. Hij zag alles wat er achter hem lag, heel die geschiedenis, en hij keek naar het land dat voor hem lag. De Joodse legenden vertellen dat Mozes op die berg een lang gesprek had met GOD, aan het einde waarvan hij „met een kus van GOD” is gestorven.

Jezus roept zijn leerlingen samen op een berg in Galilea. Zoals Mozes op de berg Nebo, zo schouwen zij als het ware het hele land waar zich zo veel heeft afgespeeld. En ze ontmoeten Jezus en aanbidden Hem. Het is een gewijd moment. Een moment van intense dankbaarheid, van diepe vreugde, maar ook van twijfel en huiver om wat nog komen gaat. Dan treedt Jezus op hen toe en spreekt tot hen: „Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde.”

Als Jezus deze woorden in de mond neemt, kunnen de leerlingen niet anders dan denken aan wat er in het boek Daniël geschreven staat: „In mijn nachtelijke visioenen zag ik dat er met de wolken van de hemel iemand kwam die eruitzag als een mens. Hij naderde de oude wijze en werd voor hem geleid. Hem werden macht, eer en het koningschap verleend, en alle volken en naties, welke taal zij ook spraken, dienden hem. Zijn heerschappij was een eeuwige heerschappij die nooit ten einde zou komen, zijn koningschap zou nooit te gronde gaan.” (Daniël 7, 13-14) Het gaat over ‘iemand die eruit zag als een mens’, over de Mensenzoon. Tot nu toe was die titel, die alleen Jezus in de mond nam, altijd in duister gehuld. Wat bedoelde Jezus daarmee? Wie was die Mensenzoon? Nu vallen de puzzelstukken in elkaar: de Mensenzoon is de Zoon van GOD. Aan deze Zoon wordt het koningschap overgedragen, tot alles zal zijn voltooid.

En ook nu zien de leerlingen alles nog eens terug. Hoe Jezus het doopsel van Johannes onderging en hoe Hij, het water ontstegen, de titel kreeg van ‘Geliefde Zoon’ en van ‘Dienaar’. Daar was het begonnen met die Zoon van David, met die Welbeminde die de opdracht had om dienaar te zijn, Knecht des Heren. En nu staan ze hier op de berg, oog in oog met de Mensenzoon, die het koningschap aanvaardt en zijn leerlingen aanstelt tot gezanten van zijn koninkrijk: „Ga op weg, de weg die leidt naar alle volken, en maak ook hen tot mijn leerlingen.”

Zoals dat bij Jezus het geval was, zo zal het iedere nieuwe leerling vergaan: bij het doopsel ontvangt de leerling de Geest. Wat is die Geest? Het is de kracht van GOD. En die kracht werkt in de mens en doet hem uitroepen: „Abba! Vader!” De leerling wordt opgenomen in dezelfde relatie die ook Jezus bezielde en leert zoals Jezus GOD in vertrouwen te aanroepen. Hij die is de enige GOD, die is JHWH of ik-zal-er-zijn. Die GOD mogen wij naderen en door de Geest aanspreken met „Abba”. Paulus laat het ons in de tweede lezing duidelijk verstaan, dat ook wij krachtens dit alles „kind van GOD” zijn, mee opgenomen in het liefdesavontuur van Vader, Zoon en Geest.

Die zaken behoren tot de orde van het schouwen. Van Daniël wordt gezegd dat hij na het hierboven genoemde visioen „tot in het diepst van zijn gemoed geraakt was” (Daniël 7, 15). Mozes begreep niet waarom hij het beloofde land niet kon binnengaan, maar GOD liet het hem volgens de Joodse traditie in visioenen verstaan. Van onszelf uit is het onmogelijk om het liefdesavontuur van Vader, Zoon en Geest te verstaan. De Geest moet het ons influisteren, zegt Paulus. Hoe herkennen we de influisteringen van de Geest? Aan het feit dat ze ons opbouwen, sterk maken, vertrouwen geven. Stevig gegrondvest op dit vertrouwen, kunnen de leerlingen openstaan voor de opdracht die zij van Jezus ontvangen: „Maak alle volken bekend met de nieuwe maatstaven van het Koninkrijk van de Hemel, maak hen tot mensen die bereid zijn bij Mij in de leer te gaan (‘leerling’ te zijn) en wijs hen de weg naar het doopsel, die hen opneemt in het liefdesavontuur van Vader, Zoon en Geest.”